

sequitur, id est, lætitia & pax animi. Dicere, peccata eodem modo se habere ad fidem, *quo pellicula interjecta ad oculum, quæ oculum actu videndi tantum privat, non autem virtute aut facultate*, est dissimilia inter se comparare. Fides enim non cum oculo, sed cum visione ipsa comparari debet: fides enim est ipsa fiducia, non id in quo fiducia est, nec distinctum aliquid à fiducia, per modum potentiæ, instrumenti, aut subjecti, uti oculus est distinctum quid ab ipsa visione, quæ in & ab oculo est. Nemo aded fatuus est, ut dicat virtutem manere in eo, qui actiones virtuti contrarias facit, aut actiones virtuti contrarias, veluti pelliculam interjectam, impedire quidem virtutis usum, sed non tollere virtutem ipsam. Tum neminisse debebat Censor ejus quod pag. 107. dixerat, justitiæ eam esse rationem, ut per actum injustitiæ desinat esse, quia accidens est: Cur non eadem est ratio fidei & caritatis? Nisi fortè hæc accidentia esse neget, quod nimis stultum foret.

Addunt, inquit, raro fieri solere, & difficulter posse, ut divina gratia beneficio renouentur & ad frugem redeant, qui semel verè crediderunt, & ad pristinam vitæ profanitatē relabuntur. Id si intelligant de verè justificatis, falsum est. Id enim non fit raro, sed semper & quotidie, nec in uno aliquo, sed in omnibus & singulis. Audax assertio, quam nec ratione nec experimento ullo muniri a Censore mirum est. Sed id impossibile ei fuit. Tantum dicit, *Hoc planè necessarium est, ut propositum Dei, quod est secundum ipsius electionem, id est, non ex operibus, sed ex vocante, firmum maneat, Rom. ix. 11. Et verum sit, Quod bonus pastor Joa. x, vers. 28 asseruit, Ego vitam æternam do eis, nec peribunt in æternum, neq; rapiet eas quisquam de manu mea.* Miserrimæ sanè rationes tam ingenti Colosso fulciendo. Nam in primo loco ad Rom. ix. per *propositum, quod est secundum electionem* (pronomē enim *ipsius*, quod Censor hic, ad exemplum Bezæ, inseruit, non est in textu) intelligi propositum, quo Deus nominatim & peremptoriè hunc aut illum salutem æternam destinavit, probandum fuerat. Hoc enim assumere tanquam confessum non debuerat, cum id apertè negari a variis interpretibus, & nominatim ab iis, contra quos disputat, non ignoraret: Sed & falsum esse suo loco probabimus. In secundo verò loco non affirmatur a Christo, qui bonus Pastor est, fieri non posse ut oves spontè sua oves esse desinant, aut in lupos, porcos, aliasve bestias degenerent, sed tantum fieri non posse, ut oves, quæ tales, pereant, id est, ut fideles, qui Jesu Christo per veram fidem constanter adhærent, potentiæ & manui Jesu Christi per vim eripiantur, quo

Similitudo qua peccata ad fidem se habere dicit, uti pellicula interjecta ad oculum, refellitur.

Defenditur sententia Remonstr. quæ dicit raro fieri solere & difficulter posse fieri, ut fideles relapsi ad pristinam vitæ profanitatē, ad frugem redeant.